

~~1335~~ 1335

M. T. B. COLLEGE, SURAT

Manuscripts Library

No. Ref.
Ser.

1335

Title:

~~1335~~ 1335

1335

1338

Incomplete

C	on 21/12/21	
:	Kashi Vishwanath	Puja : Title
:	:	: Author
:	:	: Editor
:	:	: Year, Vols.
SLW	:	: Publisher
1338	:	: Pages 1620
:	:	: Remarks

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीशिवाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
॥ पुरा वैष्णवसुखे कारीनिर्मिते देवाय ॥ १ ॥ प्रार्थितं मां महाभक्त्या भक्त्या तं कुरु ॥
॥ पूरा ॥ कारीवासि समस्तं वां कारीयात्रस्तुता ध्यानात् ॥ २ ॥ पुत्रपौत्राभिवृद्धयस्तु ॥
॥ वां तं नु कारं ॥ तद्गुरुस्य महागुरुं प्रवक्ष्यामि यथाशक्तम् ॥ ३ ॥ सकलं निष्कलं प्रोक्तं
॥ विविधं तनुकारं ॥ निरुत्तमं नयं देव तं महादेवस्य देवतां ॥ ४ ॥ अहो रात्रं रात्रं
॥ गानं विधुमानि समप्रभं ॥ सदा ध्यानरतं योगी भवेद्गुरुभ्यो नमः ॥ ५ ॥ दिव्यं वाप
॥ आरुनसम्यक् निश्चेष्टतनुजागतं ॥ तदिहोतिप्रतीकारं जगत्कुलमंडितं ॥ ६ ॥

॥ मंदस्मिन्मुखोऽस्मिन्मुखं उच्छिक्नु उच्छिक्नु ॥ अर्धमात्रा महादिव्यं वृत्तायं दार्ढ्यं
 ॥ स्वरे ॥ ७॥ स्फुरन्नादां तद्विद्या व्याना गयः पकीति नं ॥ एकीयाः ॥ गगविद्यायाः
 ॥ कुमारमृगवाणिने ॥ १॥ ॥ ३३ ॥ मरणा निर्दयः ॥ नानमुद्रां च पुरातनं ॥ १४ ॥ तदेवा
 ॥ ॥ देव शंभुगवान्यरमेश्वरं ॥ १॥ ॥ वेदोऽयमरदेवाद्यैः कीरिषट्मकुलधरिपि ॥
 ॥ निविडिष्ठतपादाः ॥ ३३ ॥ ध्यायेद्देवैः स्वयं ॥ १॥ ॥ दुरस्त्वपि न दुरस्त्वपि न
 ॥ ॥ स्वयं उवर्जितः ॥ विहीनः सर्वतो ददि सर्वव्यापिनि रंजनः ॥ ११ ॥ कायस्तोपि
 ॥ न कायस्तः कायस्तोपि न विद्यते ॥ कायस्तोपि न भुंजते नो कायस्तोपि न बाधते ॥ १२ ॥
 ॥ तिस्रमध्ययथा तेषां रमध्ययथा च तं ॥

॥ पुष्पमध्ये यथा गंधं फलमध्ये यथा रसं ॥ १३ ॥ काष्ठाग्निवज्रकाशे तु उगकाशे वा
 ॥ पुसंचरन् ॥ मनमस्तमनमध्यस्तमनस्तमनं वर्जितं ॥ १४ ॥ मनस्तमनं आभा
 ॥ क्वास्वयंसिद्धं तियोगिराट् ॥ स्तोफानं तु विना गौरीशोऽरो दृष्टा विंश वत् ॥ १५ ॥
 ॥ साधनं तु विना न दृष्टा ॥ १६ ॥ स्कारः कथं विना न ॥ १७ ॥ विना न मस्त्वष्टं ध्यानां
 ॥ तिः कथं विना न ॥ १८ ॥ ध्यानां विना न मत्तदोऽनहोरात्रं सदा गात्रं विधूमाग्निं समं प्रभं ॥
 ॥ सदाभाव नशीलस्तु मुक्ता भवति बंधनात् ॥ १९ ॥ मगदुःखं नपि शांतिं न भुया
 ॥ १० ॥ यो न बाधते ॥ प्रतिबंधं पञ्चायं ते सिद्धं दृष्ट्वा यथा गजः ॥ ११ ॥ राजयोगी
 ॥ १२ ॥ पीडास्तु भुया भुया न बाधते ॥ १३ ॥

[illegible]

१॥ तं १॥ को न्य र सु सुंदर विश्व नाथो शांतं समस्त मुनि पुंगव दृष्टुं वासं ॥ सां ते समांते स वृत्ता
गमवेद मूर्ध्नि संस्रव्य विश्वतर विश्वपतिं प्रपद्ये ॥ २६ ॥ एकं चिदाब्जिलयमाध समस्तमात
सर्वेशिवं परमु सुंदर माधवं ॥ स्वं श्री ह्न रूपस्वल्लभ सर्वसमस्तमवं विश्वेश्वराममपुरा श
रणं प्रपद्ये ॥ २७ ॥ एकावदेव खलु लिंगमालिङ्गमूर्ते संशांति संस्तुते निश्चिन्तमाने देते स्थ ॥
तत्त्वं विप्रो पुनरन्य चेत्तनास्ति आदि सेवते ते मयाः परस्तात् ॥ २८ ॥ इत्येवं विश्वना
थस्य प्राथमेन १॥ कुरु पूर्वकं ॥ मुक्तालेखिते बंधांस्य ज्ञानमेवन संशयः ॥ २९ ॥ सबलं भक्तिभा
जेनैव विहितयोगिनो नृणां ॥ यत्र कुत्र स्थितो जीवी कारी वासी भवेच्छां ॥ ३० ॥ विश्वेश्वर
य पूजाय निर्मलाय निःकामने ॥ गुरुराजीय दुष्पाये अनधूताय ते नमः ॥ ३१ ॥ मुक्तारं ग

धरोत्तमः ॥ शिवयोगीश्वरसम्भवास्वगात्रं विदत्ता वनात् ॥ ४१ ॥ उक्तमभावमीदं गृहं गोप
नीये प्रयत्नतः ॥ परं ब्रह्म गुरोरभाषां परं यत्किं मास्मदा ॥ ४२ ॥ अस्मदाद्यप्येते तं वंद्युः
परंपरां ॥ विंदुं विना तु या विप्रात्रिपुंड्रं धारणं कृतं ॥ ४३ ॥ धिगधिगभूयो हितगात्रं
इति विश्वेराभाषितं ॥ उन्मथमात्रा इति प्राक्तं विंदुभू मध्यं धारणं ॥ ४४ ॥ त्रिपुंड्रं तु त्रिमूर्ति
को त्रिपुंड्रं धारणं नृणां ॥ तस्मात्स्वगात्रं संयते विगटं पंन संशयः ॥ ४५ ॥ यो गिं दनां स
मस्तथा प्रार्थना विदितं श्रुत्वा ॥ वेदगायत्रि कांता त्वा ब्रह्मणे गुरुपुंगवा ॥ ४६ ॥ पुनः पाप
मते मां स गुरुभाति सदा स्तु मे ॥ सो वित्रि वस्तुभः शोभो महादेव महाप्रभो ॥ ४७ ॥ पुनः ॥ ॥
सोस्वती पते विष्णो साक्षी त्रे लोकाय नारका ॥ पुनः ॥ ४८ ॥ परं ब्रह्म परं धाम तु यो वा प्राणा

॥ देवं दभगवन्स्वाभिनविधि वरलोकात्कालः ॥ पुनः पापमतिमोक्षधर्मवृद्धिरुदरगमे ॥ ५० ॥
 ॥ वैभानरमहाविष्णोयज्ञेश्वरगुरुप्रभो ॥ पु० ॥ ५१ ॥ काष्ठराजमहावीराधर्मराजगुरुप्रभो ॥
 ॥ पु० ॥ ५२ ॥ नरकं दारिद्र्यकृताब्ध्या निर्द्वितीगुरुपुंगवः ॥ पुन० ॥ ५३ ॥ ज्ञेयशोभनगन्धर्ववरराज ॥
 ॥ ५४ ॥ ॥ वृषगुरुप्रभो ॥ पु० ॥ ५४ ॥ वायव्यगुरुगोर्दूलासर्वशोभनगवच्छोभन ॥ पु० ॥ ५५ ॥ सौम्यशोभनगव ॥ ५६ ॥
 ॥ नृसाधनातृकुवर्गगुरुपुंगवः ॥ पु० ॥ ५६ ॥ इशानाय महादेवाभगवन्गुरुपुंगवः ॥ पु० ॥ ५७ ॥
 ॥ सनकादिस्वमसोभ्योकारं पयागुरुधर्मोः ॥ पु० ॥ ५८ ॥ विश्वेश्वर महादेवाकाशीनाथ उगम
 ॥ दुरा ॥ पु० ॥ ५९ ॥ बिंदुमाधसर्वमनभगवन्गुरुपुंगवः ॥ पु० ॥ ६० ॥ धृतिराजमहावीराय
 ॥ नृकोटिरुमप्रभो ॥ पु० ॥ ६१ ॥ सर्वविघ्नहराभावा दंडपाणिगुरुप्रभो ॥ पु० ॥ ६२ ॥
 शिव

काष्ठभैरवसर्वमनदेविबंदुदयानिधे ॥ पु० ॥ ६३ ॥ परमाकाशविख्याताकाशीशेखर
 गदुरा ॥ पु० ॥ ६४ ॥ दृष्टं कर्णिकोत्प्लातागुदुर्द्विरेवनायका ॥ पु० ॥ ६५ ॥ गंगेशभीरविश्व
 शिवभूभेदशिवेश्वर ॥ पु० ॥ ६६ ॥ भावसिद्धिप्रदक्षिप्रभकानीगुरुनाथकी ॥ पु० ॥ ६७ ॥
 मनाविदुर्द्विरेवनायका ॥ पु० ॥ ६८ ॥ पृथिव्याधिपतेनृलोकाभावा
 गुरुपुंगवो ॥ पुन० ॥ ६९ ॥ ज्ञेयधिपतये विष्णोभगवन्गुरुपुंगवः ॥ पु० ॥ ७० ॥ नृलोधि
 पतयेवराभगवन्गुरुपुंगवः ॥ पु० ॥ ७१ ॥ वायव्यधिपतेरस्यामिनृगुरुवैकुण्ठेश्वरप्रभो ॥ पु० ॥ ७२ ॥
 आकाशस्याधिपतेपगुरुवशीरासदाशिवः ॥ पु० ॥ ७३ ॥ भोजस्तथाधिपतयेगुरुवशी
 शिवशिवः ॥ पु० ॥ ७४ ॥

स्वगस्तीत्वाधिपते ये नुवायवे परमात्मने ॥ पु० ॥ ७५ ॥ चक्षुःस्तीत्वाधिपते ये गुरवे स र्यमूर्तो
 य ॥ पु० ॥ ७६ ॥ जिह्वास्तीत्वाधिपते ये गुरवे वरुण प्रभो ॥ पु० ॥ ७६ ॥ धारास्तीत्वाधिपते
 ये गुरवे वराह प्रभो ॥ पु० ॥ ७७ ॥ कर्वागस्तीत्वाधिपते ये वन्द्ये गुरुरगुग वः ॥ पु० ॥ ७८ ॥
 हस्तीत्वाधिपते ये देवे दे गुरुरगुग वः ॥ पु० ॥ ७९ ॥ पादस्तीत्वाधिपते ये गुरवे विष्णवे प्रभो ॥ पु० ॥
 उपस्थितस्तीत्वाधिपते ये प्रजापते महा गुरो ॥ पु० ॥ ८० ॥ पायुस्तीत्वाधिपते ये मरुतैर्गुरुरगुग वः ॥
 ॥ ८१ ॥ मनस्तीत्वाधिपते ये पुण्ड्र गुरुरगुग वः ॥ पुनः ॥ ८२ ॥ बुद्धिस्तीत्वाधिपते ये ब्रह्मणे
 अगुरो ॥ पु० ॥ ८३ ॥ अहंकारस्तीत्वाधिपते ये हरि गुरुरगुग वः ॥ पु० ॥ ८४ ॥ चित्तस्तीत्वाधि
 पते ये क्षत्रेणः परमात्मने ॥ पु० ॥ ८५ ॥ चैतन्यस्तीत्वाधिपते ये सर्वे सत्ते गुरुरप्रभो ॥ ८६ ॥ पु० ॥

सर्वस्तीत्वाधिपते ये स वाधा भ्यन्तरे श्वरा ॥ पु० ॥ ८७ ॥ स्वयं प्रजापतिरति अंतश्चष्टिविध
 गुरो ॥ पु० ॥ ८८ ॥ अजीयमानो बहुधा ज्ञायते नो ज्ञेयः ॥ तदेव ब्रह्म त्वं विद्मि गुरवे
 ब्रह्मणे नमः ॥ ८९ ॥ अस्मिन् मन्त्रे लोको रं व्यास्ये न च यः चरं ॥ तं पृथग्दर्शितं ये तन्नाम
 दिक्षाय योगिनाम् ॥ ९० ॥ एतन्मन्त्रं जपन्ति संपुनः पापं नश्यन्ति वेत्ते ॥ सर्वपापक्षयं
 यः पूजति कति कति कान् ॥ ९१ ॥ द्वितीयं तु महा मन्त्रं ब्रह्मस्यैव तत्त्वार्थं नो ज्ञेयं न
 यत्कर्म यत्कर्म सति तदं दिव्यं ॥ ९२ ॥ तेन नाशय विश्वं शपाहि मां कुरु एतन्निजं ॥ गा
 गा त्रिमयो ह्यस्मीति शय एतन्मन्त्रं ॥ ९३ ॥ कपावां उगता वाधस्तन्निवारय शि
 वाय ॥ ९४ ॥ नमो महा वाधान् कुरुतीति निवारणं ॥ ९५ ॥ अकृतं च गिरि

हुं ह्रस्व उच पातो लेपवर्तौ गौदे रवेने ॥ वा ॥ २० ॥ अतस्तदिधरत्वादिभूतलेख्ये
 न तु द्वा ॥ वा ॥ २१ ॥ अतो रात्रं मेयं गात्रे ज्ञाग्रास्वप्नरुषु विषु ॥ वा ॥ २२ ॥ नमोस्तुते
 महादेवा नमस्तुते नमस्तुते ॥ विष्णवे नमो मया प्रसीदस्व तं मम ॥ २३ ॥ शिरोऽपि
 भजे भवः स्वरूपं मुखं वागीश्वरं मम ॥ हृदयं मे परं भ्रष्टं मूलधारं सदाशिवः ॥ २४ ॥
 ज्ञानं नो मे सदा स्वरूपं भगवान् श्रीजिह्वाय नः ॥ कंठं मे नीलं वंशं कर्णं मे
 कर्णिकुंडलं ॥ २५ ॥ कपोलं मे कालं वंशं गंजं मे मलं मे वज्रं ॥ अंगुष्ठं मे मापति स्वरं
 तु ना ॥ २६ ॥ स्नातं मे वज्रं ध्वजं ॥ २७ ॥ भुवः स्वरूपं मे मस्तरुं अधरं मे मृतं भवः ॥
 दंतां मे वज्रं स्वरूपं मे कुंडलं मे वंशं मे नः ॥ २८ ॥ जिह्वां मे शिरः कंठं मे तां भुजं

मूलं मे हावः ॥ कंठं मे कपोलं मे वज्रं मे कंठं मे कपोलं मे वज्रं मे कंठं मे कपोलं मे वज्रं मे
 भुजं मे कपोलं मे वज्रं मे कंठं मे कपोलं मे वज्रं मे कंठं मे कपोलं मे वज्रं मे कंठं मे कपोलं मे वज्रं मे
 हृदयं मे परं भ्रष्टं मूलधारं सदाशिवः ॥ कंठं मे नीलं वंशं कर्णं मे कर्णिकुंडलं मे
 कपोलं मे कालं वंशं गंजं मे मलं मे वज्रं ॥ अंगुष्ठं मे मापति स्वरं तु ना ॥ २६ ॥
 स्नातं मे वज्रं ध्वजं ॥ २७ ॥ भुवः स्वरूपं मे मस्तरुं अधरं मे मृतं भवः ॥ दंतां मे वज्रं
 स्वरूपं मे कुंडलं मे वंशं मे नः ॥ २८ ॥ जिह्वां मे शिरः कंठं मे तां भुजं
 मूलं मे हावः ॥ कंठं मे कपोलं मे वज्रं मे कंठं मे कपोलं मे वज्रं मे कंठं मे कपोलं मे वज्रं मे
 भुजं मे कपोलं मे वज्रं मे कंठं मे कपोलं मे वज्रं मे कंठं मे कपोलं मे वज्रं मे कंठं मे कपोलं मे वज्रं मे
 हृदयं मे परं भ्रष्टं मूलधारं सदाशिवः ॥ कंठं मे नीलं वंशं कर्णं मे कर्णिकुंडलं मे
 कपोलं मे कालं वंशं गंजं मे मलं मे वज्रं ॥ अंगुष्ठं मे मापति स्वरं तु ना ॥ २६ ॥
 स्नातं मे वज्रं ध्वजं ॥ २७ ॥ भुवः स्वरूपं मे मस्तरुं अधरं मे मृतं भवः ॥ दंतां मे वज्रं
 स्वरूपं मे कुंडलं मे वंशं मे नः ॥ २८ ॥ जिह्वां मे शिरः कंठं मे तां भुजं

॥१॥

हृदि सदा पयाशो भगवन् भक्तवत्सलः ॥ दयां कते च मधुना देवदेवमदा प्रभो ॥ ५४ ॥ अन्यथा नो
रात्रादि न मेव गारां मम ॥ तस्मात्कारण्यभावे न रश्मि रश्मि महेवरा ॥ ५५ ॥ अग्रे देहि धनं देहि
विधां देहि महेवरा ॥ समस्तमखिलां देहि न गवन्परमेश्वरा ॥ ५६ ॥ मार्गमार्गसदा परा रश्मिं
सर्वतो मम ॥ सन्मार्ग निरतं गारां जेतुं पारां यत्नात्मेन ॥ ५७ ॥ दुर्मार्ग निरतं ध्वंसदाज्ञां जेतुं जेतुं ॥
नमस्तो भगवन् गारां नमस्तो सर्वसाक्षिणे ॥ ५८ ॥ विश्वेश्वर नमस्तो प्रसीदस्तु तं मम ॥ इति प्रा
थने मा त्रे न दुर्गतिना त्रिंशत्तु वरा ॥ ५९ ॥ स्थितौ पद्मासिने सम्यक् निश्चेष्टतनु उक्ततः ॥ नमः ॥ ६० ॥
द्वयं तु संयोज्य युग्मे दीक्षितः पुमान् ॥ ६० ॥ बिंदुद्वयं संयोज्य ब्रह्मतारवमभ्यस्य ॥ सदा मो
क्षं वीक्ष्य उद्दिष्टं न भवेत्फलं ॥ ६१ ॥ प्रकाशं तु भवस्य हं प्रहं स्वात्मोत्तरः ॥ ६२ ॥

॥१॥

स्वाध्यायं तं स्य हं आविर्भूतं न वेतुं उक्तं ॥ ६३ ॥ उक्तं कायं न वेत्तुं स्वगात्रं तु विधा
रात्रिः ॥ राकारं रपरिहितं मकारं मनुवर्जितं ॥ ६४ ॥ तस्मात्तु मतिविख्यातं स्वात्मोत्तरं म
कीर्तितः ॥ स्वात्मोत्तरं विभुस्य हं स्वयमेव न विद्यति ॥ ६५ ॥ अकारादि रश्मिं तं वं चारादृष्टं
देवतां ॥ प्रार्थयेद्दिधि वदत्या रश्मिं न वेत्तुं ॥ ६६ ॥ प्रार्थनां तस्मै वक्ष्यामीमं त्रयं नमि
दं श्रुत्वा ॥ मूलाधारादि मूर्ध्ना तं मुकुटानां त्रिमध्यगं ॥ ६७ ॥ सूर्यकोटिप्रतीकां चंद्रकोटि
रामप्रां ॥ भावयेद्दिधि वदत्या दुष्टा मरणाभीषि ॥ ६८ ॥ ब्रह्मरंध्रं पथे स्वामिन् गामि
माक्षं दयां कुरु ॥ हृदां वृत्तं च मधुना भगवन्परमेश्वरा ॥ ६९ ॥ उक्तं वं उक्तं गवन्भक्तो उक्त
कारकाधिदेवता ॥ अयिं कव्यं नरुपाया कृष्णशिकापपरमात्मनः ॥ ७० ॥

॥ ह्रीं कर्तव्यमधुना भगवन्मरमो ज ॥ त्रैलोक्ये पथे सम्यक् देवैः कृतं भक्तं
 समस्तं कुरु ॥ ५० ॥ आत्मने सर्वमूलाय आकारस्याधिदेवते ॥ अर्धं गमात्मरूपाय
 १०॥ शिवाय परमात्मने ॥ ७१ ॥ ह्रीं वां ॥ इष्टा सिद्धिदाता या इष्टा कारस्याधिदेवते ॥ इष्टं
 द्रव्यामरमं वृद्धाय गुरवे परमात्मने ॥ ७२ ॥ ह्रीं वां ॥ इष्टा रः सर्वभूता ॥ ७३ ॥
 नां इष्टा कारस्याधिदेवते ॥ इष्टा नः सर्वविधानां शिवाय परमात्मने ॥ ७४ ॥
 ह्रीं वां ॥ उमा जर्महादेवा उमा कारस्याधिदेवते ॥ उमा मता संज्ञाय सा शिवा
 य परमात्मने ॥ ७५ ॥ उर्ध्वरतनिरुपाय उमा कारस्याधिदेवते ॥ उर्ध्वतामं
 सदा यत्नं गुरवे परमात्मने ॥ ७६ ॥ उर्ध्वं धरति तस्य हृ ॥ ७७ ॥

॥ अहं मूले प्रदेः सधर्तार कारस्याधिदेवते ॥ त्रैलोक्ये शकुलो ह्यरशिवाय परमात्मने ॥
 ॥ ह्रीं वां ॥ ७८ ॥ वृद्धाय वं धर्ममूलाय त्रैलोक्ये कारस्याधिदेवते ॥ रक्षा दाने देवशशिना ॥ ७९ ॥
 ॥ ह्रीं वां ॥ ८० ॥ लक्ष्मी धरति तस्य ह्रीं कारस्याधिदेवते ॥ लक्ष्मी वरस्त्रवे भक्त्या शिवा ॥ ८१ ॥
 ॥ ह्रीं वां ॥ ८२ ॥ उमा कारमाधं स्वलो गं कारस्याधिदेवते ॥ उमा चरति कुरु राय शिवाय परमा ॥
 ॥ ह्रीं वां ॥ ८३ ॥ त्रैलोक्ये वं धर्ममूलाय त्रैलोक्ये कारस्याधिदेवते ॥ त्रैलोक्ये मया कुरु शिवाय परमा ॥
 ॥ ह्रीं वां ॥ ८४ ॥ त्रैलोक्ये मया कुरु शिवाय परमा ॥ त्रैलोक्ये मया कुरु शिवाय परमा ॥
 ॥ ह्रीं वां ॥ ८५ ॥ त्रैलोक्ये मया कुरु शिवाय परमा ॥ त्रैलोक्ये मया कुरु शिवाय परमा ॥
 ॥ ह्रीं वां ॥ ८६ ॥ त्रैलोक्ये मया कुरु शिवाय परमा ॥ त्रैलोक्ये मया कुरु शिवाय परमा ॥
 ॥ ह्रीं वां ॥ ८७ ॥ त्रैलोक्ये मया कुरु शिवाय परमा ॥ त्रैलोक्ये मया कुरु शिवाय परमा ॥

५०
 सुपां॥८॥ अहानि नोदं विभेने आहोकाराधिदेव गोम आधं तस्वरावी ज्ञाय शिवा
 सुपां॥९॥ कीरणाधं तसे वषां के कारस्थ॥ कार्य कारणावी ज्ञाय शिवा यदर मासि॥
 सुपां॥१०॥ स्ववी ज खं मया धीय रवकारस्थ॥ रनम यं पु लीभा वा य शिवा य दर मासि॥
 सुपां॥११॥ गीर नाम दली नाय गकारस्थ॥ गुण मूला दगौरी शोरी वा य॥
 सुपां॥१२॥ य नमो नीरयो गीं दृज कारस्थ॥ धो रे संकरा राय शिवा य॥
 सुपां॥१३॥ तं वी जं को धी पांती तो उम कारस्थ॥ अ वी उम समुभा य॥
 सुपां॥१४॥ पं दूद रो खर स्वाभि न्दुय कारस्थ॥ कं रुना नु प्रती को शिवा॥
 सुपां॥१५॥ छा पा न या प ला रा या छ कारस्थ॥ स्वद मानं दभा वा य शिवा॥
 सुपां॥१६॥ र ग यो गे र पा य द वा य ज कारस्थ॥ नि ज यं स वं लोका नां शिवा॥

सुपां॥१७॥ सं कार बीर म गो वी इन कारस्थ॥ जे जे भे र य दे वा य शिवा॥
 सुपां॥१८॥ जी नमो ज स्व रूपी य ही कारस्थ॥ इ यं स द स भा वा य शिवा॥
 सुपां॥१९॥ टे व रु र ता य द वा य द कारस्थ॥ ली ट ट र नि द व्वा य शिवा॥
 सुपां॥२०॥ तं वी जं स वं लोका नां उ कारो अ म ते गो य स वी य शिवा॥
 सुपां॥२१॥ उ म रु रु म र रु र ता य रु कार॥ रु रा य रु फ नी रा य शिवा॥
 सुपां॥२२॥ ठ का वा धा प्री यो ध्या या ठ कार॥ प्रो दा य परि पू र्णा य शिवा॥
 सुपां॥२३॥ ए कार स्थ धि दे वा यो अनु मा ज स्व र धि रो ने ओ धं त व रि पू र्णा य शिवा॥
 सुपां॥२४॥ ते म या य गे र को रा त कारस्थ॥ त ए मे म यार्थ भा वा य शिवा॥
 सुपां॥२५॥

अथागति १३ यं ध्वं ५ स्था थ कारस्थ ॥ स्तिमि गो य म हा देवा शि वा य ॥ वृं पां ॥ २ ॥
 दवादि द न द न शी द कारस्थ ॥ द शि रा म न चै र चा मि न शि वा य पं ॥ वृं पां ॥ ३ ॥
 ॥ १२ ॥ धा मा नं द म हा वि द्वा ध कारस्थ ॥ धु ज्जं द मा ध वा स्वा मि न शि वा य प ॥ वृं पां ॥ ४ ॥
 नि नि वं धा य नि लो य नं कारस्थ ॥ नि य मू ला य सि द्वा य शि वा य प ॥ वृं पां ॥ ५ ॥
 प्रा र्थ्य दारि त रु ध प कारस्थ ॥ पा र्ति प्रा रा ना था य शि वा य ॥ वृं पां ॥ ६ ॥
 स्फु र्स्फु र्द कार्मु द्वा य क कारस्थ ॥ फ्रां वी ज्मू ल दे वा य शि वा य ॥ वृं पां ॥ ७ ॥
 धा व्रु धा ध म र वं ध य ल कारस्थ ॥ जे ध म र भ्रु द्दि व तो या शि वा य ॥ वृं पां ॥ ८ ॥
 १ न ग व न र्स्व र्वा नां १ न कारस्थ ॥ १ न व्या य १ न य नां १ न य शि वा य ॥ वृं पां ॥ ९ ॥

म्मे जि ती य र द्वा य म कारस्थ ॥ म हा दे वा य प्री मा य शि वा य प ॥ वृं पां ॥ १० ॥
 य मा य धु त्त ह नि धा य ये कार ॥ वा य व प्रा रा ना था य शि वा य ॥ वृं पां ॥ ११ ॥
 रू पा ती ता य र द्वा य र कारस्थ ॥ रा ५ न रा ५ न रे र शि वा य ॥ वृं पां ॥ १२ ॥
 उ जि ती प्रा ना ना था य ले कार ॥ ले क्ष्मी गो र नु तं शा य शि वा ॥ वृं पां ॥ १३ ॥
 या रा य परि पू र्णा य ल कारस्थ ॥ व्या मा ती ता य दे वा य शि वा ॥ वृं पां ॥ १४ ॥
 शी र्धे य शी दि मू ला य शी कारस्थ ॥ शा भ्य तं परि पू र्णा य शि ॥ वृं पां ॥ १५ ॥
 वा ३ रा य परि पू र्णा य प कारस्थ ॥ जे ड मि र्दि हा स्प र्दि शि वा ॥ वृं पां ॥ १६ ॥
 से वा धा रा य मू ला य ल कारस्थ ॥ से र क र वं दे वा य शि वा ॥ वृं पां ॥ १७ ॥
 उ न ह कारा ध मु ला य ह कारस्थ ॥ सा हा ना वा ज र दि तो री वा ॥ वृं पां ॥ १८ ॥

लुंविको यलुनादया लुकारस्ये ॥ लुपायनादसौ पुमेशि वायना ॥ वृषो ॥ १९ ॥
 १९ कार १९ त्रयी जाये १९ कारस्ये ॥ १९ त्रयः परमार्थो वाशिवो यपरमार्थे ॥ वृषो ॥
 प्रारब्धं दारिद्र्यं संधाये यो शो दृष्टो देव तं ॥ पाहि मां स्वकला पो यो रत्नं लो गम ॥ २० ॥
 वं वै तं ॥ रत्नं स्विते न मरते ॥ सुखी जागम देव तं ॥ पैचा शो दृष्टो देवा धो ॥ साष्टे गं
 प्रणामाभ्यं ॥ २२ ॥ पुनः पा य मति मो रत्नं धे मं वृष्टं सदा रत्नं मे ॥ इति प्रार्थ
 तगः पश्चात् पुनः पापं न संशयं व ॥ २३ ॥ ध्यात्वा द हने रा कारं नि मं ओ क ग रा
 वरं द ॥ आः स रं र्द मनेः ॥ ह्योन किं चि दपि नितये ॥ २४ ॥ ५९ रा म
 रत्नं वृष्टो वि त र रा खं ग तं न रत्नं ॥ अति गु धं म हा मं त्र यः पठे ध्यात्वा यो दपि ॥ २५ ॥
 मुद्रां वा मुद्रां वा पी मुद्रां भ वति वं ध ना र ॥ अति गु धं म हा मं त्र यः पठे रं सर्वे सिद्धि
 दा ॥ २६ ॥

सप्तकादिमहा मंत्र पारायन फल प्रदं ॥ चतुःसुमुद्र पयै तं गो दानं फल दं शिवे ॥ २७ ॥
 अने तो व म धं फलं कर स्त न वि कार रा ॥ स्वयं रा जाय ते स्पष्टं सर्व म ह्म नि वी र रा ॥ २८ ॥
 स सं स म न सं द ह्य ज रा म ह्म नि वी र रा ॥ शि वं उ त्त य ते स्पष्टं पु न र्ज न नि वी र रा ॥ २९ ॥
 त्रि का ले न ज प न्ति स द्वा द शी वं ध टो ज ग त्म नि रं जि वी प्र उ ना य ते ती रं ग ति भ वं र रा ॥ ३० ॥
 उ त्त ग ला दि ध र रा ॥ दि व नु वे नो नि च त्तु र्द नो ॥ दे वा सु र म नु ष्या धे पु उ यं ते गो त्र सं श यः ॥ ३१ ॥
 का र्शी वा र्शी स म स्तो पा का र्शी या त्र ह्म ता ज ताः ॥ कु ल का टि सु मु ति तां शि व के यं म
 नु या र ॥ ३२ ॥ त्रि का ले नु र म १ का सा तू द यो गो ध ट वी ता ॥ श शि र स हि त स्प ष्टं
 व लं ॥ १९ तं न रत्नं ॥ ३३ ॥ लेशो व तं नि मो ज न इ ध्वा म र रा मा नु या र ॥ निय मे न ज
 प न्ति स द्वा १९ व ति पा त का र ॥ ३४ ॥ ५९ म ज मा ती रं ह तं पा प स भं १९ य भ व र ॥

॥१६॥

मृदावा मुष्करो वा पीपुनैर्जन्मान विधेते ॥३५॥ गङ्गा रक्षा रक्षा दक्षिण द्वा देवा राक्षस
पञ्चगाः ॥ तस्य पीडा न कुर्वेती दिवि ॥ अं गोरि रक्ष कोः ॥३६॥ दुष्ट सत्त्व गङ्गा
देवा यद्गङ्गा दयसा यो ॥ पीडां तस्य न कुर्वे तीये को न्य पीडितो गङ्गा द्वाः ॥३७॥
सर्वे न व शमा योति रि पु ह्म गं तं भ्रियः ॥ अश्वा स कांति तं विद्या सिद्धि विवेका
वे ॥ ३८ ॥ राजे चो रो म्गो ही नां पश्वा दूयो न वा ध्ये तो ॥ आरा ति दुष्ट बा ध्य रक्ष
पश्वा दूयो न सं १३ वे त् ॥३९॥ स य मे व न सं दे हा विवा दा दि जे ड १३ वे त् ॥ राजे चो
रा रि पी दुष्ट क दायि ना त्र वा ध्ये तो ॥ ४० ॥ वि श्वे ना थ र्था त्त स्ये य वे बा ध्यं ति १३ वे त् ॥
ते त र दू पी शा यी नां १३ क्षे ष न सं श यः ॥ ४१ ॥ र द्वा न र्म स म सौ धां पु ज्ये त ना त्र सं

रायः ॥ आत्म विधा इ दं दिव्यं अनुष्ठान स्थ को गिनः ॥ ४२ ॥ देवा सुर मनुष्या धो पु
उपे त ना त्र सं रायः ॥ आत्म विधा जु प द रो शि वे सा र्थ्य ले ष्य को न् ॥ ४३ ॥ सि
शि व रा व न सं दे हा सा सा दे ना हर म्भ्वरः ॥ स व्य स व क् १३ न र्म दि तो म व न सं
रायः ॥ ४४ ॥ स्व स्व रू प स्य न सं १३ तां तं प्र प्र कृ १३ जे न मा न रे त् ॥ स्व स्व रू प
ख यं १३ ते पृ थ क् १३ उ न न व र्ज ये त् ॥ ४५ ॥ स रं व यो गि शा दु र्गा स स र्व ज्ञा शि वः शि वः ॥
पर मा त्मा स्व यं गा त्रं १३ ह्मा रा त्रं र द्वा स्म रं ॥ ४६ ॥ दे हा ना ह्म रू म रू गा त्रं स र्व र्मा नि
शि वा स्म रं ॥ १३ न १३ यं र मं कु र्या त् पं था ना रि ति ती ये वं ॥ ४७ ॥ अधु ने वा १३ व
१३ व न्मु का रि द्वा भ व ति रा ध कः ॥ स य म व न सं दे हा कि म न्यः आ तु मि ध्वा वि ॥ ४८ ॥

[illegible]

॥ श्रीकौशिकी विभवेभ्यो नमः ॥ अथ देवि प्रवक्ष्यामीह स्यादिरहस्यं ॥
॥ सारास्मरतं संसारं संसर्गं सिद्धं ते निहाय ॥ ५ ॥ तव प्रीत्या वेदिष्यामीश्वरान् तं प्रा-
णवत्पुत्रं ॥ इति नदृष्ट्या विचार्यो देव्यं नमस्कृत्य मेव च ॥ ६ ॥ अंति यं नमस्कृत्य
कीर्तयं दृश्यं बुद्धे दवद्वयं ॥ प्रितमूत्रं पुत्रं पुत्रं मातामूत्रं मिदं तनुः ॥ ७ ॥ सिद्धामूत्रं
लयेनानं इति निश्चिपयामि सदा ॥ प्रयेक्षं रवरवंगं तं दुर्गं इति नमस्कृत्य लयेन ॥
इति रं पक्षादि दिव्यान्तं नमस्कृत्य वयं यथाथं ॥ द्वितीयादि वरददृष्टं विष्णोर्गुणं
तस्मै नमः ॥ ८ ॥ तस्मात्तं नमस्कृत्य गजं दं नाहमिति स्थितिः ॥ सतं सर्वेषु सर्वत्र दे-
हानाहं चिह्नं हि ॥ ९ ॥ एतं गंगा त्रयं विधिवत् नमस्कृत्यां सतं नमः ॥

चतुस्रालोसमर्थानां रक्तसंश्रुता पार्वती ॥११॥ ध्यात्वा देहं निराकारं परमाकाशं व
 सदा ॥ अंधु नेव ११ वेरिने दि लक्ष्मीं वा रं यो लोप्य वत् ॥१२॥ ध्यात्वा ब्रह्म मयं गात्रं प
 रमानंदं विगाहं ॥ अंधु नेव ० कीलं मं र वत् नृणां ॥१३॥ ध्यात्वा त्वं मयं गात्रं त
 स दं ब्रह्म विगाहं ॥ अ० अयः कां तरा स शिव रे ॥१४॥ निष्कृ ॥ रं धू ॥ स की ला य
 अनुमानं स्व रूपिणो ॥ एका ग्रा जा गति पुरा गुराणां गुरवे नमः ॥१५॥ अयं देव स व
 विद्म स वं कुरुं उं ११ ये वं ॥ नृणां की श्री मं ग रा धि शुं विद्म स जं न मं म्प हं ॥१६॥
 शीतं ये यज्ञा त रं गा प्रकाशं मुख पंकजे ॥ विष्णो स द शि वं वं दे उं मिति ज्ञा तिर
 पिणो ॥१७॥ ध्वि मा त्र सा धि न पू र्णा य धि द्धु ना य धि द्धु म न ॥ धि द्धु प नि स मु क्ता

यम ध्वि म व न मा न मः ॥१८॥

तत्त्वनिष्ठसमर्थानां देहं चो मयं यं ११ वेत् ॥ एका भावमिदं गूढं सर्वदा यज्ञं यं ११
 वेत् ॥१९॥ स्वदेहसहितं स्पष्टं सयं वे व ल्यं दे नृणां ॥ ब्रह्म निष्ठा ब्रह्म शो वं
 संग्रहेन प्रदर्शितं ॥२०॥ रा वं ११ ना वं तु कर्त्तव्यं देहं ब्रह्म मयं भवेत् ॥ स्वयं मे व शि
 व स्पष्टं ११ वे स वे न सं शयः ॥२१॥ यो व ११ ग्रा सा भि मा न रं प्र व तं गे य थार्थ तः ॥
 तो व दं ११ भवे स्पष्टं इति व दं तं डिं डिं मे ॥२२॥ ज्ञा ता जा ति स्वा श्र मं स्वा श्र मिं
 च वे शं कृत्वा भु मु च तं ११ रा द्याः ॥ तद् ज्ञा नी त म हं दि वि कृ त्वा ॥ स यं स यं
 मु च तं शो ल वं ॥२३॥ ध्या ने भ्वा नं पां डि तं पां डि तं पां डि तं पां डि तं मु च तं भू तं भु वं

तद्गुणीतमहंदिद्विबुध्यात् ॥ २४ ॥ संसृष्टं मुच्यते ब्रह्मनिष्ठा ॥ २५ ॥ इति नीलोत्तरी
 मर्कटमर्कटं वदुःखं कलं मुच्यते लीले निष्ठात् ॥ तद्गुणीतमहंदिद्विबुध्यात् ॥ २६ ॥
 संसृष्टं मुच्यते शैले वदुःखं ॥ २७ ॥ कातं कातं चेष्टते वदुःखं सर्वं तं सर्वं सिद्धं तं
 माधवं ॥ २८ ॥ इति भावं सागभाजी तस्व सिद्धं संसृष्टं सागभाजी तं शैले वदुःखं ॥ २९ ॥ मनो
 धीस्पृष्टं एकं त्वं विंशतं संसृष्टं भविष्यति ॥ एका गंगा गंगा वदुःखं संसृष्टं एकं सि
 र्वा भव ॥ ३० ॥ नाहं कुतो ह्यहं कारनिष्ठा ॥ ३१ ॥ इति स्थितं वदुःखं संसृष्टं ॥ ३२ ॥ इति स्थितं वदुःखं संसृष्टं ॥ ३३ ॥
 सप्तसिद्धिस्तु विद्यते वदुःखं ॥ ३४ ॥ इति स्थितं वदुःखं संसृष्टं ॥ ३५ ॥ इति स्थितं वदुःखं संसृष्टं ॥ ३६ ॥
 ध्यानं एव मनो लींगाभावात् वदुःखं संसृष्टं ॥ ३७ ॥ इति स्थितं वदुःखं संसृष्टं ॥ ३८ ॥

बोध्यं स्वरूपं निर्णयः ॥ तद्गुणीतमहंदिद्विबुध्यात् ॥ ३९ ॥ इति भावं सागभाजी तं शैले वदुःखं ॥ ४० ॥
 यस्मिन् गुणीतमहंदिद्विबुध्यात् ॥ ४१ ॥ इति भावं सागभाजी तं शैले वदुःखं ॥ ४२ ॥
 नारायणाय परितुष्टं गुणीतमहंदिद्विबुध्यात् ॥ ४३ ॥ इति भावं सागभाजी तं शैले वदुःखं ॥ ४४ ॥
 तले ह्यनिजनिर्मलभावनया ॥ तस्मिन् नारायणाय परितुष्टं गुणीतमहंदिद्विबुध्यात् ॥ ४५ ॥
 पावती प्रोक्तो निष्ठाः परमेश्वरः ॥ ४६ ॥ इति भावं सागभाजी तं शैले वदुःखं ॥ ४७ ॥
 कोराय भुक्ता यनि साय परमात्मने ॥ ४८ ॥ इति भावं सागभाजी तं शैले वदुःखं ॥ ४९ ॥
 यत्र किं चिज्जगत्सर्वं दृश्यते श्रुयते चिदा ॥ अंतर्बहिः श्रुयते चिदा ॥ ५० ॥ इति भावं सागभाजी तं शैले वदुःखं ॥ ५१ ॥
 इति तः ॥ ५२ ॥ इति भावं सागभाजी तं शैले वदुःखं ॥ ५३ ॥ इति भावं सागभाजी तं शैले वदुःखं ॥ ५४ ॥

स्वयं विष्णोर्भवेत्तरां ॥ ३६ ॥ रूपातीतोस्तुराकारः सकारो मनवर्जितः ॥ स्मृतो ते तरा
 मादुतिप्रोक्तं स्वात्मरामः प्रकीर्तितः ॥ ३७ ॥ इति श्रीको० व० विश्वेश्वरविश्व
 लाक्ष्मिखंडोदकीर्णीको० कीर्णीया० त्रैलोक्यनिष्ठाप्रकाशदीपिका स्वयं व्याप्य
 परियोगोपायतत्त्वनिष्ठा विचाररूपस्य जगत्परापूजाविधिनिर्दिष्टा इति व
 द्वाती नवमः ॥ पटलः ॥ १ ॥ ॥ श्रीशिव ॥ ॥ १२८ ॥

श्रीकीर्णीविश्वेश्वरस्वाय ॥ नादांतलेश्च जगत्परा नामरूपस्य साक्षितो ॥
 नारायणाय पूजायै नमः ॥ १ ॥ तैले धारामविधिर्न दीर्घचंतामि
 नादवत् ॥

अथाचार्यं प्रणवेत्यागयस्तं वेदस्य वेदवित् ॥ २ ॥ विचारंगलितस्यैवावितांतल
 भयतुं मे ॥ विना प्रयोनलभ्यंते जन्मक्रांतिशोते रपि ॥ ३ ॥ सिद्धासनस्थाय
 दिगंतराय नादांतविभ्रांतलवत्तरा य ॥ स्वर्गिभावाक्षयिदासकीयतेस्मै
 नमो भगवत्पुरुषं गकाय ॥ ४ ॥ ११ ॥ वितं च भवत्यो रूपं मधुरवत्फलं ॥ गच्छ
 सेवसगच्छस्यैव द्वाद्दुतविषुवत् ॥ ५ ॥ भिन्नमद्भांते यो पश्चात्पुनर्जातः
 कथं भवेत् ॥ तद्दृष्टं गतः पश्चात्पुनर्जातः कथं भवेत् ॥ ६ ॥ दग्धकाष्ठं ततो
 पश्चात्पुनर्जातः कथं भवेत् ॥ तद्दृष्टं ॥ ७ ॥ दग्धं दहंततः पश्चात्पुनर्जातः कथं
 भवेत् ॥ तद्दृष्टं ॥ ८ ॥ शब्दजालमिदं सर्वं धितो विभ्रमं कारव ॥ विष्णुमूकालयेदं

शुद्धमिति तस्मिन्कीर्णी ॥ १२९ ॥

अनित्यं न भवति कायं रागद्वेषालयं मनः ॥ क्रिमिकीटवत् न स्म विष्णुदुर्गंधं मलमृत्तवं ॥ १० ॥
 श्लेषमरुतैस्त्वया सां सं अनुनिधं च वरानने ॥ इति निश्चि यान्ता वान् स्तदा शिवमहो मुनिः ॥ ११ ॥
 सर्वे दिवा एषां व्यापारं निग्रहो धं कुतो हलं ॥ वीर्यनिग्रहं सिद्धांतं सिद्धो दारस्वपा
 तनं ॥ १२ ॥ ब्रह्मचर्यं तैश्चैवे स्त्वनो यतीं द्राणां तपो धनैः ॥ योगीन्द्राणां मुनीन्द्राणां मह
 षीणां अशेषतः ॥ १३ ॥ त्रैलोक्यादीं ग्रहस्थानां वान् प्रस्तौ यती भजराः ॥ परमहंस्य
 दिमुख्यानां सर्वेषां च तपस्विनः ॥ १४ ॥ तपस्वीनां समस्तेषां उपायै च प्रदर्शितः ॥
 अतनोदितो लोलाक्ष्यानि मेघो न मेघवर्जितः ॥ १५ ॥ यथा सा गोचरी मुद्रा सर्वे तं ज
 षु गोपितः ॥ अगोचरी तथा हं सं शो भवतं तथा ॥ १६ ॥ स्वचरीति च विख्याता पंच

तारवं

मुद्रा प्रकीर्तिताः ॥ अगोचरी दुर्दिष्टा तं हं सं नास्त्यमेव च ॥ १७ ॥ शोभते च वंशु
 वामध्ये तारवं तुललाते के ॥ स्वचरीति स हं स्तो र पंच स्थाना प्रकीर्तिताः ॥ १८ ॥
 चित्तं लयतु र्वे यस्मिन् भावं गतं स रवं तनुः ॥ स्वर्वांगं रवं गतं दृष्टि मुद्रा भवति
 स्वचरी ॥ १९ ॥ एको गता गता चैव जयमदु ह्यप्यते बुधैः ॥ अत्र भाव तनु र्वर्वा
 गं नि यमः परिकीर्तिताः ॥ २० ॥ नामरूप परि सो गाना दो गो रन मात्मनः ॥
 द्रव्यो द्रव्यो भवति मिथ्या प्रतीति प्राणा सं यमः ॥ २१ ॥ स्वदेहं भूय ई र्द्र स्यात्प्रि
 हारस्तु च्यते ॥ स्वदेहं मेव ॥ भावत्वा र्धधारणा र्धो निगर्धते ॥ २२ ॥ ब्रह्मैव
 न ब्रह्म विवर्त्यते न ध्यानं मुनिमं ॥ ध्यानं न स सर्वदा लक्ष्म रमाधिरभिधीयते ॥ २३ ॥

२०॥

नासनेन सिद्धं सद्दृशं न तं त्रैके बलौ पमं ॥ न खेच शिखरं मुद्राननाद सद्दृशो लयः ॥ २६ ॥
न नादसद्दृशो मंत्रं न जागद्दृशं अपः ॥ न दृक्षसद्दृशं भावं न भूतो न भविष्यति ॥ २७ ॥
नादीदंकारमुद्यत्तं नामरूपमशेषतः ॥ नादद्वारा प्रलीयंते नामरूपा धरोपतः ॥ २८ ॥
सुषुप्तायां समस्तेषां नैरेवेत्येदं यद्वदन्तः ॥ सुषुप्ताश्च न्यलक्ष्यस्वप्नं रंध्यं ॥ २९ ॥
महापथं ॥ ३० ॥ एवं विज्ञानं वा न्योगीत्यमनस्कः सदा श्रुतिः ॥ वाचो रंजनो वा
मध्यं मतिं के ते वससं ॥ ३१ ॥ अनन्तं वाचा वदति अनन्तं कर्मणा कृतिः ॥ स यो वे
दनिहितं गूढायां परमं व्योम नू ॥ ३२ ॥ नान्यः पन्था विद्यते उत नाया प्रजापतिः
श्वरतिगोर्ध्वं तः ॥ अजायमानो बहुधा विजायते ते स्य धीराः परिउत नंति वा

॥ २० ॥